

„Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a až na veky.”

(Židom 13.8)

OBEŽNÍK

MÁJ 1984

Božia milosť a pokoj buď s vami všetkými. Veľmi srdečne vás zdravím v drahom mene Pána Slovom Písma: *„Lebo každá vec má svoj čas a súd, pretože zlo človeka je mnohé na ňom. Lebo nevie toho, čo bude; lebo ako bude, kto mu to oznámi?“* (Kaz 8:6)

Boh učinil všetky rozhodnutia už vo večnosti. Od založenia sveta uskutočňuje celú Svoju spásnu radu. On má plán, podľa ktorého všetko prebieha. My budúcnosť nepoznáme – On ju pozná, pretože pred Ním je všetko prítomné. Pán nám dal zasľúbenie, že Duch pravdy nám oznámi budúce veci (Jn 16:13). Vždy, keď sa majú diať významné udalosti spásnych dejín, oznámi Svoje Slovo prorocтва, aby sme mali neomylnú orientáciu. Pavol píše: *„Tento zámer, ktorý rozhodol od večnosti, uskutočňuje skrze Ježiša Krista, nášho Pána.“* (Ef 3:11, nem. preklad)

Ale Boh nezjavuje všetky podrobnosti, ktoré sú s významnou udalosťou spojené. Často nás trápi, že sme určité okolnosti nemohli predvídať, ale tak je to dobre. Vždy, keď započne v Božom kráľovstve nový vývoj, musíme sa rozhodnúť. Buď prijímame alebo odmietame. Aby sme sa mohli správne rozhodnúť, je nutné aby sme dostali odpoveď so Svätého Písma.

Keď Boh v určitom čase zjavil nejakú vec, museli sa ľudia rozhodnúť. Tak to bolo v čase prorokov, apoštolov a aj v dni nášho Pána. Či si toho ľudia boli vedomí alebo nie, učinili tak rozhodnutie pre večnosť. Služba Pána prebiehala od začiatku do konca podľa prorockého Slova. Už vo Svojom prvom kázaní ľudu predložil, že sa v ich čase napĺňa Slovo proroka Izaiáša z kapitoly 61. Tak dostali možnosť na základe Svätého Písma urobiť rozhodnutie. Zároveň však boli pred Bohom bez ospravedlnenia, ak ho zamietli.

Aj v tomto čase sa v Božom kráľovstve naplňujú určité veci, ktoré sú zasľúbené v Božom Slove. Preto sa musíme aj my pred Bohom rozhodnúť, aby sme sa stali súčasťou na Jeho kráľovstve a mali účasť na Jeho diele.

Čo sa týka naplnenia Božieho Slova vo všetkých ostatných oblastiach, musíme prijať súčasný stav taký, aký je. Aj keby sme sa za to modlili, tak by sme nemohli zmeniť to, čo bolo pre konečný čas predpovedané. Všetko prebieha na základe Božieho plánu tak, ako to On vo Svojom Slove predpovedal. Ešte nikdy nebola vypočutá modlitba apoštola alebo proroka, ktorá nebola podľa Slova – naopak: práve oni skrze Ducha predpovedali, čo sa má stať. Aj keď je stav sveta dnes horší ako bol v čase Sodomy a Gomory, napĺňa sa tým len Božie Slovo a bude sa napĺňať až do konca. Praví veriaci však majú možnosť uniknúť behu sveta tak, že sa nechajú zaradiť do zasľúbeného Slova pre tento čas a podriadia sa tak vedeniu Svätého Ducha.

Potešiteľný vývoj

Smieme byť potešení, že Boh je verný. On má Svoju cestu so Svojím ľudom – Svojou Cirkvou. Všetci, ktorí s nami prežili veľkonočné dni alebo následne počuli kazety, boli požehnaní ako za starých čias. Niekedy môžeme cítiť priame vedenie Ducha – Božia prítomnosť vytvorila príjemnú, milú atmosféru, po ktorej sme už dávno túžili. Každý bol každému ku požehnaniu. Všetci sa cítili dobre v Pánu. Panovala vzájomná srdečnosť a jednomyselnosť. Dokonané dielo spásy sa nám stalo nanovo veľkým ako dar milosti nášho Boha a stalo sa Božou realitou. Tí ktorí stáli ďaleko sa stali blízko stojacimi, nepriatelia sa stali priateľmi, hriešnici Božími deťmi, stratení sa stali zachránenými atď.

Z toho, čo Boh zasľúbil a v Kristu nám raz prevždy daroval nestaviame nič v otázku. Pretože veríme tak ako Abrahám, nazývame aj to, čo ešte neexistuje ako by to už bolo tu (Rm 4:17) Brat Branham patrila predsa k tým, ktorí z plného presvedčenia verili vo večnú istotu tých, ktorí uverili. Ale zároveň neúnavne napomínal, vo všetkom Bohu poslušne nasledovať. Kto Boha skutočne prežil a nielen sa správa akoby sa tak stalo, ale skutočne Ním bol omilostený, dostal odpustenie hriechov a skrze Ducha dostal istotu, že je Božie dieťa, ten je naveky s Bohom zmierený a prijal plnú spásu. Nikto nech neverí, že Boh sa uspokojí s polovičatosťou. On učinil celé dielo a priniesol dokonalé vykúpenie. Napriek tomu by bolo prevrátené prepadnúť sebaistote a spoliehať sa na to, že automaticky dosiahneme cieľ. V Slove Božom je

dostatok napomenutí, ktorú musí ten, kto uveril, za každú cenu brať vážne.

V liste Židom 3:12 je nám povedané:

„Hľadte, bratia, aby snád nebolo v niekom z vás zlé a neverné srdce, ktoré by odstupovalo od živého Boha.“

To je vážne napomenutie nám všetkým. Ešte sme cieľ nedosiahli, ešte žijeme vo viere a nie v realite, ešte musíme obstáť v rôznych bojoch. Tak iste ako nás viera spája s Bohom, tak iste nás nevera od Neho oddeľuje. Tak iste ako nás poslušnosť k Nemu približuje, tak iste nás neposlušnosť od Neho odďaľuje. Keď sa to stane, ostáva už len samospravodlivé, zlé srdce, v ktorom sa zahniezdila nevier. V tomto biblickom verši je reč o zlom srdci neviery a odpadu (odstupovania). Len ten, kto je na Ňom, môže od Neho odpadnúť, len ten, kto Ho našiel, Ho môže stratiť, len ten, kto s Ním bol spojený, môže byť od Neho oddelený. Preto nám platí napomenutie byť pozorní, aby sa toto Slovo na nikom z nás nenaplnilo.

Výrokom *„Držte sa počiatocnej istoty viery neotrasiteľne až do konca.“* (v. 14, nem. preklad) sme posmelení, aby sme neboli vlažní a leniví, ale ohniví v Duchu a boli pripravení Pánu slúžiť. Často sme počuli, že nie začiatok ale koniec bude korunovaný. To musí vztiahnuť každý sám na seba. V zásade vzaté stojíme všetci pred Bohom úplne sami a úplne osobne. Voláme jeden druhému: *„A keď aj niekto zápasí nebude korunovaný, keby nezápasil zákonite.“* (2Tm 2:5)

Ako tí, ktorí uverili, si musíme vziať k srdcu každý pokyn, ktorý stojí v Božom Slove a premýšľať nad ním. V Prísloviach stojí biblické miesto, ktoré by nás malo všetkých osloviť:

„Toto šestoré nenávidí Hospodin, a sedmoro je ohavnosťou jeho duši: vysoké oči, lživý jazyk a ruky, ktoré vyliievajú nevinnú krv; srdce, ktoré vymýšľa nepravé myšlienky; nohy, rýchle bežať ku zlému; lživý svedok, ktorý hovorí lož, a ten, kto rozsieva rôznice medzi bratmi.“ (Pr 6:16-19)

Ak bolo niekedy potrebné skúsiť samého seba, tak je to teraz. Možno sme sa ešte dostatočne od základu nepoznali a priepať nad ktorou od prírody stojíme sme ešte nepochopili. Preto nám chýba aj obnove-

nie, pretože nás starý stav úplnej skazenosti netrápi. Ako často sme boli vinní v tom alebo inom bode, ktorý tu bol uvedený, bez toho aby sme si boli vedomí následkov a ničivého účinku, ktorý možno viac nie je možné napraviť!

Pán iste hľadá ľudí, ktorým môže dať nové srdce, srdce ako Jeho, plné najsvätejších pohnútok, plne viery a lásky – srdce, v ktorom On sám ako Svätý Duch môže prebývať. Kde ešte vyčíňa týchto sedem uvedených vecí, tam je srdce zbojníckou skrýšou, aj keď má tvár zbožný výraz. Musíme brať tieto miesta Písma vážne a skúšať sa v našom najhlbšom vnútri.

Boh to s nami myslí dobre. Chcel by z nás urobiť ľudí, ktorých oči sú obrátené, ktorých jazyk je obrátený, ktorých ruky sú obrátené, ktorých uši sú obrátené, ktorých nohy sú obrátené, áno, Boh chce darovať pravé biblické obrátenie, ktoré obnoví a premení ľudí v ich najhlbšom vnútri. Pojem „znovuzrodenie“ inak vôbec nie je oprávnený. Čo je nám platné, ak to len tvrdíme, bez toho aby Boh dokonané dielo vykúpenia z Golgoty skutočne mohol v nás dokončiť?!

Premýšľali sme vážne nad naším vlastným stavom? Sme skutočne v najhlbšom vnútri našej duše uchopení? Ako rýchlo povstane hádka medzi bratmi! Ako rýchlo sa nájde falošný jazyk, ktorý rozširuje lži! Ako rýchlo sú vo falošnom srdci ukované lstivé útoky! Ako rýchlo sa ponáhľajú nohy z jedného miesta na druhé, aby prelievali nevinnú krv, ako to bolo s Kainom a Ábelom! Koľko pýchy hľadá z očí tých, ktorí sa navonok skláňajú a zbožne odchádzajú!

Kde ostala Božia bázeň? Kde je povaha Ježiša? Kde je ovocie Svätého Ducha, kde sú vlastnosti a cnosti, ktoré patria k duchovnému vzrastu? Ako máme dosiahnuť plný vzrast veku Krista?

Pán nám oznámil, čo nenávidí a čo mu je ohavnosťou. My všetci sme dostatočne často počuli, že brat Branham citoval biblické miesto z 5. Mojžišovej 22: „*Nebude na žene ničoho toho, čo patrí mužovi, ani si muž neoblečie rúcha ženy, lebo ohavnosťou je Hospodinovi, tvojmu Bohu, každý, kto to robí.*“

Tento verš sa nás prirodzene netýka, pretože sa ženy obliekajú ako sestry a muži ako bratia, a preto si myslíme, že je všetko v poriadku.

Nesmieme však nechať mimo pozornosti, že Pánu sú ohavnosťou aj iné veci a že ich bude nenávidieť až do konca.

Napriek istote spásy, ktorú si každý nárokuje, by sme sa mali skúšať, či sme skutočne učinili prenikavé prežitie s Bohom. Náš život, naše zážitky – všetko musí súhlasiť so Slovom. Aj v tom mal brat Branham pravdu, keď povedal: **„Mám dojem, že ľudia len prichádzajú do zboru, ale Krista v skutočnosti neprežili.“** Musíme sa raz vážne zamyslieť nad tým, či vôbec mohlo byť možné prežiť Božie znovuzrodenie skrze semeno Božieho Slova predtým, ako došlo k sejbe čistého semena. Pán chce v nás všetkých stvoriť niečo úplne nové. K tomu je však nevyhnutné skúšať sa na základe Božieho Slova a vidieť sa taký, aký skutočne sme. Nech sa nikto nevydáva sebaklamu, aby sa na záver neprebudil sklamaný.

Historická lekcia

Novozákonná Cirkev môže byť v každom ohľade duchovne porovnávaná s izraelským národom v Starom zákone. Pozemský Boží ľud bol oslobodený z cudzej krajiny, z panstva pozemskej moci a potom viedol pozemský boj s pozemskými nepriateľmi. Cirkev ako duchovný Boží ľud musí viesť duchovný boj so zlými mocami nepriateľa. Kým v čase keď Boh izraelský ľud vyviedol z Egypta stačilo len nasledovať Pánove pokyny, pri vstupe do zasľúbenej zeme museli každý kus pôdy vybojovať. Pri vyjdení Pán skrze Mojžiša nariadil, aby bol v každom dome zabitý baránok, ktorého krv mala byť natretá na veraje dverí. Potom nastalo vyjdenie von. Počas jednej jedinej noci bol ľud pripravený a zachránený. Tiahli cez červené more, ktoré sa rozdelilo, došli na druhý breh a putovali púšťou. Počas celého toho obdobia sa Boh o všetko staral. Až keď zaujali zasľúbenú zem, začali ťažké boje pre nich samých.

Podľa vôle Božej preliť Baránok krv za Boží ľud. Všetci vykúpení sa nachádzajú pod krvou zmierenia a prijali odpustenie svojej viny a hriechov. Na kríži Golgoty náš zomierajúci Pán zvolal: *„Je dokonané!“* Táto skutočnosť platí pre každý úd Pánovho tela. Tak iste ako ani kopyto neostalo v Egypte, tak iste neostane žiadny úd, ktorý patrí k telu Ježiša Krista. Keď sa teraz vydáme, aby sme vzali do vlastníctva Bo-

žie zasľúbenia, musíme predsa počítať s tým, že proti nám povstanú nepriatelia a budú klásť odpor. Preto sa chceme duchovne pripraviť na rezký postup vpred [1Pt 1:13, podľa nem. prekladu] a stať spolu ako jeden muž.

V 5. Mojžišovej 20 oznámil Pán skrze ústa Svojho služobníka tieto pokyny: „*Kto je tu taký, ktorý sa bojí, a ktorého srdce sa ľaká? Nech ide a navráti sa do svojho domu, aby nezmalátnil srdca svojich bratov, ako je zmalátnelé jeho srdce*“ (v. 8) To isté by Pán povedal nám dnes. Desať z dvanástich zvestovateľov neverili a spôsobili svojou neverou blúdenie celého ľudu. Jozeu a Káleb verili. Priniesli dôkaz ovocia zasľúbenej zeme a posmelili všetkých, aby kráčali vpred. Verili Bohu a boli pripravení zaujať zasľúbenú zem. Museli síce bojovať, ale kráčali vpred. Dnes Pán rovnakým spôsobom vyzýva nás mať odvalu a nehľadiť na nepriateľa, ale na Boha, ktorý dal zasľúbenia a iste ich naplní.

Neprekvapuje nás, že sme teraz zapletení do najväčšieho duchovného boja. Božia hodina – hodina pravdy – prišla. Satan viac nemôže Boží ľud klamať nábožnými výrokmi a tak ho držať pod svojím vplyvom. V našom úvodnom texte znie: „*Lebo pre každú vec existuje rozhodnutie, ktoré príde v určený čas...*“ 6. 4. 1984 som bol najprv hlboko zasiahnutý, keď som zistil, že ako „Tak hovorí Pán“ bola prezentovaná diabolská lož! V poslednom obežníku som stručne zmienil priebeh uplynulých rokov. Je mi veľmi ľúto, že všetci veriaci zvesti konečného času boli zatiahnutí do tohoto duchovného sporu, ale oslobodenie je možné len ak je lož odkrytá a zjavená pravda. V liste Židom 10 čítame: „*Spomínajte si na predošlé dni, v ktorých súc osvietení, ztrpeli ste mnohý boj utrpení, keď ste za jedno pohaneniami a súženiami bývali divadlom a za druhé účastníkmi tých, ktorí boli tiež tak zmietaní.*“ (v. 32-33) Také veci nie sú nikdy príjemné, ale ani proroci ani apoštoli nemali príjemný život. Je to priamy boj proti mociam temnoty. Naš Pán musel znášať tie najhoršie nadávky a učinili si z Neho verejné divadlo. Aj keď sa to netýkalo apoštolov samých, neostávali nedotknutí všetkým tým, čo sa v tých dňoch dialo. Práve tak je to aj dnes so všetkými tými, ktorí uverili zvesti konečného času.

Aj keď som z toho znechutený, a vy určite tiež, nemôžeme to, čo sa stalo jednoducho zanechať a vrátiť sa k dennému poriadku. Máte právo na to vedieť pravdu a môžete si sami spraviť o všetkom úsudok. Potom, čo som sa až teraz dozvedel doslovné znenie toho, čo bolo vo februári 1979 vo východnom Berlíne podané ako proroctvo, bolo mi akoby ma trafil šľak. Okrem iného v tom zaznelo: „... klameš ľud a činíš si tak meno a robíš to úmyselne.“ Že k tejto satanskej drzosti, ktorá tvorila počiatok celej ničivej akcie, nepridávam to v zaslepení a opovážlivosti vyslovené „Tak hovorí Pán“, každý pochopí. Je to satanova lož za účelom zničenia služby, skrze ktorú boli do celého sveta nesené zjavené pravdy v absolútnej čistote a jasnosti v dokonalom súlade s Božím Slovom. Pretože sa mu nepáčilo, že boli odkryté jeho skutky od záhrady Eden až po koniec, použil drahé ľudské dieťa, aby zahájil svoje dielo ničenia.

Keď som 26. 4. v rovnakom dome ešte raz vyzval k tomu, aby mi nazvali aspoň jeden bod, v ktorom som neučil správne, tak zavládla veľká rozpačitosť a ticho. Každý z vás, ktorí ste už roky oboznámení so zvestovaním posolstva konečného času, si môže sám urobiť skutočný úsudok o tom, či boli skrze túto službu presne zvestované biblické pravdy od Božstva, krstu, pôvodného hriechu až po posledné Božie tajomstvá tak, ako ich zjavil Pán Svojmu služobníkovi a prorokovi alebo boli prednášané lži. Vo viac ako 80 krajinách na zemi, ktoré som navštívil, nie je ani jedno miesto, na ktorom by mohlo byť preukázané, že by som kázal niečo, čo by nesúhlasilo s Bibliou a Bohom danou zvestou.

Čím by som si mal urobiť meno? Či som na seba od okamihu, keď som začal prekladať kázania brata Branhama, nevzal potupu Krista, aj keď som mal možnosť byť v denominácii niečím veľkým? Či som dokonca nebol roky vystavený tvrdej kritike kazateľov zvesti konečného času, pretože som nekompromisne hájil to, čo kázal brat Branham a odporoval som všetkému, čo mu pripisovali, čo však nikdy nepovedal? Jeden brat z Ameriky, ktorého som prekladal, napríklad zvestoval, že brat Branham videl kalendár, ktorý sa zastavil na roku 1977. Roky som ho zbytočne prosil o to, aby poslal pásku, na ktorej o tom brat Branham hovoril.

Aj keď mi nikto názov kázania nemohol dať, bol som bratmi z USA vášnivo napadnutý, keď som opravil domnelý výrok brata Branham, že v roku 1977 čas pominie a nastane prechod do tisícročného kráľovstva. Z dôvodu pravdy som bol prinútený opraviť bludy, ktoré sa vyplí-žili a aj v budúcnosti to budem musieť činiť.

Tak je falošné napríklad aj tvrdenie, že brat Branham povedal, že v Kristu zosnulí budú s nami pred vytrhnutím 30-40 dní. Až dodnes som to v jeho kázaniach nenašiel a ani žiadny človek z tých, ktorí to učia. Boh sa nikoho nebude pýtať, ale všetko vykoná tak, ako si to On naplánoval. V každom prípade je nepredstaviteľné, čo by sa stalo, ak by naši brata a sestry, ktorí už odišli domov, prišli z raja, zo žiarivej slávy do chaosu 20. storočia. Mnohej skaze by bolo zabránené, ak by ľudia mlčali tam, kde mlčí Biblia a hovorili len to, o čom Biblia jasne svedčí!

Počítam s tým, že aj v budúcnosti budem nenávidený, pretože od-krývam a opravujem všetky možné nebiblické učenia, ktoré sa vkrad-li. Za prinášanie čistého Slova veriacim sa nezodpovedám žiadnemu človeku, ale Bohu. Ak mi Boh pomôže, nikdy nenechám nič prejsť, ale poverenie, ktoré mi Pán dal, vykonám, až kým nebude vyvolaná Ne-vesta Baránka pripravená bez poškrvny a vrásky [Ef 5:27].

Brat Branham, na ktorého sa v tomto čase odvolávajú mnohí tí, ktorí nemajú vôbec žiadne Božie povolanie, 22. 4. 1962 dal v súvislosti so zhromaždením kazateľov v Chikágu dal túto výzvu: **„Povedal som: ‘Ak to niekto z vás môže vyvrátiť, tak si vezmite Bibliu a prídte sem!’ Spýtal som sa: ‘Prečo ste teraz tak ticho?’ Nikto nič nepovedal. Prečo nie? Pretože sa báli Slova. Povedal som: ‘Prečo do mňa zapárate, keď to nedokážete vyvrátiť? Buďte ticho a prestaňte s tým! Učinite niečo! Ak to nedokážete doká-zať SLOVOM, tak MLČTE!’“**

Aký zahanbení by zostali niektorí, ak by zaznela tá istá výzva, aby čierne na bielom ukázali, kde to je napísané! Nepoznajú Bibliu ani zvesť a preto prevracajú výroky brata Branham podľa vlastného uváženia. Neverte predsa hneď každému, kto spomenie „zvesť koneč-ného času“, ale skúšajte, či to, čo hovorí, súhlasí s Božím Slovom! Po-máha vám, ak prehltnete všetko, čo je prestierané? Nevidíte, že satan

má teraz skrze zvodných duchov stratégiu obrátenú na to, čo sa teraz deje a vyčíňa, aby zničil, čo môže? Tam, kde sa to nepriateľovi podarí, bude viesť ľudí od jedného bludu k druhému. Ak niečo nepochádza od Boha, tak to môže byť len od satana. On zaútočil, ale mnohí jeho vplyvu unikli, pretože jeho úklady prehliadli. On je ten starý luhár, ale ešte mu budú niektoré duše vytrhnuté.

Z milosti nám bola darovaná možnosť urobiť v Božej veci správne rozhodnutie. Prirodzene, niekto musel poslúžiť ako terč. Kto pozná Bibliu, vidí v tom dokonca dôkaz Božieho poverenia. Tí, ktorí počas všetkých predchádzajúcich rokov sedeli pod hlasom pravého zvestovania, absolútne nikdy nebudú môcť pred Bohom obstáť, ak sa neoslobodia od tohto ničiteľského vplyvu a opäť sa nepostavia na Božiu stranu. Táto vec je pre nás veľmi vážna a každý by si ju mal vziať k srdcu. Nikto si nemysli, že sa jedná o nejakú osobu, o ľudí, pred ktorými by sa musel skloniť. My všetci sa musíme skloniť pred živým Bohom, pretože On je Pán a inak nikto.

Teraz musí byť minulosť definitívne uzavretá. V budúcnosti sa nebudeme viac zaoberať tým, čo nepriateľ spáchal, ale budeme s Bohom vo viere kráčať ďalej. On už nám z milosti daroval víťazstvo. Nech sa všetci, ktorí sa dostali pod falošný vplyv od neho oslobodia a nanovo sa podriadia Božiemu vplyvu. Len tak sa dostaneme do súladu s Ním a Jeho Slovom. Boh predsa koná všetko podľa Svojho Slova. Skrze prorockú zvesť v tomto čase On vo Svojej Cirkvi vykonal definitívnu nápravu smeru. Práve preto sme my museli byť v súlade s Božím Slovom viac ako všetci ostatní.

Pavol píše svojmu spolupracovníkovi Títovi: „... v učení preukáž nefalšovanosť, plnú vážnosť, zdravú, nenapadnuteľnú reč, aby sa každý protivník cítil zahanbený...“ (Tit 2:7-8, podľa nem. prekladu) To sú znaky skutočne povolaneého zvestovateľa Božieho Slova: nefalšované učenie, nenapadnuteľná reč. Posledný zvestovateľ Cirkvi až do konca hovoril otvorene ku všetkým, ktorý chceli počúvať. Priniesol zdravé, čisté apoštolské učenie a prorocké Slovo. Všetko, čo zvestoval, súhlasí so Svätým Písmom. O tom sa môže každý sám presvedčiť. „Ale ty otvorene hovor, čo zodpovedá zdravému učeniu.“ (Tit 2:1, podľa nem. prekladu) To je inšpiráciou Svätého Ducha napísané nariadenie, kto-

rému musí byť poslušný každý, kto zvestuje Božie Slovo. Môžu sa všetci, ktorá sa tak radi odvolávajú na brata Branhama, vo všetkom, tak ako to činil svojho času on, odvolať na Bibliu? Alebo sa mnohí Božiemu Slovu obrátili chrbtom, a pokúšajú sa nejak k sebe zoradiť citáty brata Branhama? Slovo bolo na počiatku [Jn 1:1] a Slovo bude aj na konci. Boh je a ostáva Bohom Svojho Slova. Cirkev je a zostáva Cirkvou Slova.

„Vyvolení nemôžu byť zvedení!“ Ako často berú veriaci do úst práve túto vetu, a dokonca aj tí, ktorí sa sami nachádzajú v najväčšom blude. Kto pozorne číta ev. Matúša 24:23–28, všimne si, že v tejto súvislosti sa nejedná len o falošné učenia, ale o hlavnú tému: o navracajúceho sa Krista: „*Keby vám niekto povedal: Hľa, tu je Kristus! alebo: Tu! neverte!*“ Dokonca medzi mužmi, ktorí boli s bratom Branhamom sú takí, ktorí prednášajú absolútne falošné učenia až po tvrdenie, že Kristus sa už vrátil. Omámení veriaci im bez premýšľania uveria, pretože oni „boli predsa prorokom dosadení“, ako sa tak pekne hovorí, a pri tom opakujú veselo vetu: „*Vyvolení predsa nemôžu byť zvedení.*“ Diabol sa na tom smeje, pretože ľudí, ktorí sa oddelili od Slova, môže mať za bláznov. Kto prijíma nebiblické učenia, toho myseľ bude narušená a tak ľudia skĺznu na cestu bludu. Len zdravé učenie nás drží duchovne zdravých, všetky zmiešania a výklady naproti tomu činia človeka duchovne chorým a prinášajú smrť.

Pavol píše Galaťanom: „*Ale ten, kto vás poblázni bludom, ponesie odsudok, nech je on ktokoľvek.*“ (5:10b, podľa nem. prekladu) Nie je nám nápadné, že aj antikrist sám sa odvoláva na Božie Slovo a na Krista? Nepoužíva falošný prorok biblické miesta, ktoré sa mu hodia do konceptu? Neberie do svojich úst meno Pána? Preto nás neprekvapuje, že všetci, ktorí sa nachádzajú pod rovnakým duchom a tak pod rovnakým vplyvom, to konajú taktiež.

Anti-Slovo = Anti-Krist

Ak berieme vážne bratom Branhamom razený výrok: „Kto je proti Slovu, je proti Kristu“, tak to znamená, že všetci, ktorí sa odvrátili od Slova a sú zapletení vo výkladoch, neprepadli, ako tvrdia, Božej zvesti, ale bludu a tak antikristovskému Duchu. Tým sa vyjasňuje aj ak-

tuálny duchovný stav. Tí takzvaní „žiaci prorokov“ hodili všetko do jedného hrnca a teraz je v ňom smrť [2Kral 4:40]. Ježišovi učeníci však berú Slovo a prežívajú, že ich Pán vedie do každej pravdy, pretože im otvoril myseľ a porozumenie pre Písmo [Lk 24:45]. Kristus je Slovo, On je Syn človeka, On je Prorok [5M 18:15], o ktorom prorokoval Mojžiš, na čo sa potom v Skutkoch apoštolských 3:22 odvolával Peter: „ ... *toho budete počúvať vo všetkom, čokoľvek vám bude hovoriť...*“ Jedná sa o každé Slovo. Kto je z Boha, zo srdca prijíma každé Slovo, ktoré vyšlo z Božích úst, bez ohľadu na to, čo ho dokáže pochopiť, alebo nie. Stojí napísané: „ ... *toho budete počúvať vo VŠETKOM, čokoľvek vám bude hovoriť...*“ Na záver bude existovať vyvolaná Nevesta Slova, ktorá je splodená z rovnakého Ducha a počuje, čo Duch hovorí zborom [Zj 2-3]. Chcel by som k nej za každú cenu patriť. Nám všetkým sa vyplatí Pána vo VŠETKOM plne nasledovať a len Jemu veriť, pretože On je pravdivý a verný. On započaté dielo v tých Svojich dokoná.

Vyliatie Ducha

„A potom sa stane, že vylejem svojho Ducha na každé telo, a vaši synovia a vaše dcéry budú prorokovať, a vašim starcom sa budú snívať sny; vaši mládenci budú vídať videnia...“ (Joel 2:28)

Toto zaslúbenie dáva Pán priamo po mocnom oznámení: *„A nahradím vám roky, ktoré požerala kobyľka, pažravá chrobač, chrúst a húsenica...“* (v. 25) Keď bol brat Branham v roku 1955 v Európe, bolo toto biblické miesto o znovunapravení už jednou z jeho hlavných tém. Odvtedy prešlo mnoho času, bola prinesená zvesť znovunapravenia, nastala sejbá čistého Slova. Teraz sme počítali s tým, že Boží Duch padne na všetkých tých, ktorí Slovo prijali.

Tak hovorí Pán vo Svojom Slove: *„Žiadajte od Pána dažď v čas pozdňého dažďa jarného, od Pána, ktorý činí blesky, a dá im hojný dažď, každému bylinu na poli.“* (Zach 10:1) Toto zaslúbenie dal Pán priamo potom, čo hovoril o zmluve krvi a oznámil oslobodenie zajatých. *„Aj tebe, pre krv zmluvy, ktorú som s tebou uzavrel, prepustím tvojich väzňov z jamy, v ktorej niet vody. Navráťte sa do svojej pevnosti, vy,*

zajatí, ktorí ešte môžete dúfať! Už dnes oznamujem: Dvojnásobne ti nahradím.“ (Zach 9:11–12)

Veľký Boh dal vo Svojom neomylnom Slove všetky zasľúbenia. On s nami uzavrel zmluvu vo Svojej krvi – zajatým bola daná sloboda. Smieme sa vrátiť k prapôvodnému majetku, ktorý nám Boh odkázal. On nech nám z milosti daruje dvojnásobnú mieru Svojho Ducha. Jeho ľud, s ktorým uzavrel zmluvu skrze obeť Golgoty, bude zhromaždený pred Jeho tvárou. *„Ako reve jeleň za potokmi vody, tak reve moja duša k tebe, ó, Bože. Moja duša žízni túžbou po Bohu, po živom Bohu...“* (Ž 42:2-3)

Pán utíš náš smäd a daruj nám vyliatie Ducha tak, ako sa to stalo o letniciach.

V poverení Božom pôsobiaci

Bro. Frank